

MUZEUM PAMIĘCI. WSZYSTKO, CO CHCIELIBYŚCIE WIEDZIEĆ O SZTUCE,
ALE BALIŚCIE SIĘ ZAPYTAĆ.
DZIEŁA SZTUKI OCZAMI OSÓB Z CHOROBAМИ OTEPIENNYMI.

MUZEUM: Muzeum w Łowiczu.

DZIEŁO SZTUKI: Izba w łowickiej chałupie z XIX wieku.

PIERWSZA MYŚL:

TEMAT: Izba w łowickiej chałupie.

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

Wyspy
Pamięci
Fundacja
na rzecz standardów opieki
w chorobach otepiennych

ANALIZA: *Przed nami bajeczna izba. Czy pamiętają Państwo tak wyposażone izby w łowickich chałupach? Tak było na wsi. Zastanówmy się wspólnie co było w takiej izbie? Kołyska, pajak, szafka z talerzami, łóżko, piec, ołtarzyk. Czy ta izba jest taką izbą codzienną czy, nazwijmy ją, reprezentacyjną? Reprezentacyjna. A po czym to poznajemy? Czyściutko, posprzątane. Tak, to jest świadectwo, ale dodatkowym świadectwem jest pięknie ozdobiony ołtarzyk. Co musiało być w takim domowym ołtarzyku? Krzyż, Matka Boska, biały obrus, kwiaty. A z czego są te kwiaty? Te tutaj z bibuły. Żywe też. Tak, żywe w czasie, kiedy były dostępne, czyli od wiosny, do jesieni nawet. A kto robił takie piękne kwiaty z bibuły? Kobiety, pani domu. Pewnie tak jak i pajaka i te piękne wycinanki...jakie?...łowickie...pod powałą. Jest to kolejny charakterystyczny dla łowickiego regionu element - haft łowicki, słynny na całą Polskę i kolejny powód do dumy dla Państwa. Jak Państwo myślą, czy to łóżko, które jest tak pięknie posłane służy do spania? Raczej tak. No oczywiście. W wielu izbach stało jedno łóżko „ubrane” w najlepsze, najgrubsze kołdry i poduchu powleczone najpiękniejszymi, haftowanymi poszwami. Im ktoś bogatszy, tym były grubsze i bardziej zdobne. Oooo. Czyli od zawsze drzemie w człowieku potrzeba „pokazywania się”. Kolejny bardzo ciekawy element. Wzdłuż ściany dłuuga...ława. A w jakim kolorze jest ściana? Niebieska. Tak, i to jest taki ciepły niebieski. Niebieski jak niebo. I to wszystko pięknie ozdobione wycinankami łowickimi. Domownicy spędzali wspólnie czas, drzwi były otwarte dla sąsiadów. Piękne drewniane meble. Własnym nakładem pracy pięknie ozdobiona izba. Jak mogło żyć się w takiej izbie? Jak była zgoda, to bardzo miło. I niech to będzie puenta.*

KONTEKST*:

NASTRÓJ:

PYTANIE*:**

PODSUMOWANIE:

*Wypowiedzi Edukatorkei/Edukatora zostały zapisane kursywą.

**KONTEKST - to co widzą, słyszą osoby z chorobą otępienną odnoszą najczęściej do personalnych doświadczeń, do swojego życia. Z tego względu, o ile nie zaznaczono w tekście inaczej, kontekst prezentowanej pracy nie odwołuje się do cech osobowych autora czy historycznych, kulturowych okoliczności, w których powstała.

***PYTANIE - osoba prowadząca podczas omawiania każdej pracy, moderuje rozmowę, tak aby uzyskać informację o życiu/doświadczeniach osobistych pozwalających poznać bliżej Uczestniczki/Uczestników.